

Bilag 2.

BEFOLKNINGSKOMMISSIONEN AF 1935

Ved Skrivelse af 20. August 1936 har Justitsministeriet fremsendt Betænkning afgivet af den af Justitsministeriet den 7. November 1932 nedsatte Kommission angaaende Lovligheden af Svangerskabsafbrydelser m. v. og udbedt sig Befolkingskommissionens Udtalelse om Betænkningen.

Efter at Spørgsmaalet har været drøftet paa Befolkingskommissionens Møder den 8. og 15. September 1936, skal man udtale:

Befolkingskommissionen føler sig alene foranlediget til at udtale sig om Betænkningen ud fra de befolkningspolitiske og socialpolitiske Synspunkter, der er bestemte for Befolkingskommissionens øvrige Arbejde.

I saa Henseende skal man henvise til, at Befolkingskommissionen — i Overensstemmelse med de i Kommissoriet fastlagte Retningslinier — ikke ser det som sin Opgave at fremsætte Forslag, der ensidigt tager Sigte paa at paavirke Befolkningens Størrelse, men tilstræber en Befolkningspolitik, der fjerner eller formindsker forskellige af de Vanskeligheder, som er opstaaet for Familier med Børn som Følge af de moderne Produktionsforholds Udvikling og Familiens ændrede Stilling i Samfundet. Det bliver derfor ved at bidrage til en socialpolitisk Udvikling, der byder Familier med Børn saa gode, hensigtsmæssige og sikre Leveforhold, at ansvarsfulde Forældre kan paatage sig at føde og opdrage flere Børn, end det nu er almindeligt — eller overhovedet paatage sig Forældrepligter —, at Befolkingskommissionen vil søge at paapege Veje til Løsning af Befolkningsproblemet. Derimod ønsker Befolkingskommissionen ikke at tage Stilling til de stillede Spørgsmaal ud fra de strafferetlige og etiske Betragtninger, der anføres i Svangerskabskommissionens Betænkning.

ad Spørgsmaal I. (S. 9, ff.): Bør Afbrydelse af Svangerskab være tilladt og da i hvilket Omfang?

De Forhold, der bestemmer den enkelte til at ønske en Svangerskabsafbrydelse, er ikke blot saa mangesidige og uoverskuelige, men ogsaa underkastet en saadan Indvirkning fra de ydre Leveforhold og disses Forandring gennem Tiderne, at det næppe er muligt at foretage en Bedømmelse af, hvorledes det af Flertallet stillede Forslag, der gaar ud paa under visse Betingelser at tillade Svangerskabsafbrydelse paa social (humanitær) Indikation, vil virke paa *Antallet* af fødte Børn sammenlignet med Mindretalsforslaget, der formentlig betyder en Fortsættelse af den gældende Praksis, hvor Svangerskabsafbrydelser paa Trods af Lovens Bestemmelser faktisk finder Sted i stort Omfang. En saadan Vurdering af de rent kvantitative Virkninger af de fremsatte Forslag vilde iøvrigt — selv om den skulde være mulig — ikke være bestemmende for Befolkingskommissionens Indstilling overfor Spørgsmaalet.

Befolkingskommissionen kan ud fra sin socialpolitiske Opfattelse af Befolkningsproblemet tiltræde den S. 30 fremsatte betydningsfulde Udtalelse, hvori det hedder » — — — en stadig eller langvarig Synken i Befolkningstallet vil naturligvis medføre, at Forhindring af Svangerskabsafbrydelser tages op til Drøftelse, men ogsaa her vil hele Vægten i de tilsigtede Reformer komme til at ligge paa, hvilke positive Hjælpemidler, der kan udfindes, medens Tanken om at anvende Straffetrusler som Middel til at formaa den enkelte til at sætte Børn i Verden maa afvises som absurd«. Selvom derfor den udvidede Adgang til lovlige Svangerskabsafbrydelser skulde faa